

DOM

afsagt den 18. maj 2020 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Mogens Heinsen, Elisabeth Mejnertz og Mona B. Andersen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2166-19

Anklagemyndigheden

mod

T

Født april 1974

(advokat Niels Christian Strauss, Aarhus)

Retten i Randers har den 8. oktober 2019 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 5-4386/2019).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans samt skærpeelse.

Supplerende oplysninger

Anklagemyndigheden har oplyst, at F fortsat befinder sig i Irak.

Forklaringer

Tiltalte har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at det var hans opfattelse, at F havde for mange friheder på . Han var utilfreds med, at F fik mulighed for at gå til fester, som varede til efter midnat. F havde sagt, at F havde sagt til hende, at hun ikke måtte rejse til udlandet. Derfor var det først hans hustru og de tre yngste børn, som rejste til Irak. Da F selv ønskede at rejse til Irak en uge, købte han også billet til hende og sig selv. Han spurgte ikke , om hun måtte rejse. Tiltalte er foreholdt politirapport af 3. august 2019 om hans udtalelser til politiet under transport til grundlovsforhør, ekstrakten side 186, sidste afsnit. Det fremgår heraf bl.a., at tiltalte udtalte, at han havde spurgt , om han måtte tage F med til Irak, at de i havde svaret, at det måtte han ikke, og at det ville blive meldt til politiet, hvis han udrejste med F . Tiltalte har hertil forklaret, at han ikke kan huske sine udtalelser. Han har ikke set afgørelsen, hvor F fik afslag på at rejse, men det er rigtigt, at de i sagde, at hun ikke måtte rejse. Han købte alligevel billet til sig selv og F med returbillet til hjemrejse en uge senere. Hele familien havde returbillet til hjemrejse den 28. juli 2019. Han kendte ikke sin hustrus planer og kendte ikke til, at hustruen over for havde givet udtryk for utilfredshed med, at F ikke måtte rejse. Familien rejste ikke hjem den 28. juli 2019, idet hans hustru ikke ville tillade det. Hans hustru bestemmer meget. Da han kom tilbage til Danmark, var det hans plan at hente alle sine børn tilbage til Danmark, men det mislykkedes, idet det danske politi tog hans pas fra ham. Han bad forgæves politiet om at udlevere hans pas, så han i første omgang kunne hente F og det næstældste barn tilbage til Danmark. Han havde F og de øvrige børns opholdstilladelser med til Danmark for at sikre, at de kunne komme tilbage. Tiltalte er foreholdt politirapport af 23. august 2019 om hans udtalelser under transport fra grundlovsforhør til arresten, ekstrakten side 194, 3. sidste afsnit. Det fremgår heraf bl.a., at tiltalte sagde, at F ved udrejse skulle forevise både pas og opholdstilladelse, ellers kom hun ikke med flyveren. Tiltalte har hertil forklaret, at han ikke husker udtalelsen. Foreholdt politirapporten af 3. august 2019, ekstrakten side 189, 1. afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke har sagt til politiet, at F ikke skulle hjem, og at han selv ikke ville Danmark længere, men at han ville være hos sin familie. Foreholdt politirapport af 3. august 2019, ekstrakten side 187, 1. afsnit, har han sagt, at F ikke kom tilbage til Danmark, og at hans hustru var bange for, at de øvrige børn også ville blive tvangsfjernet, fordi han var meget sur på politiet. Han har ikke sagt, at han blot var taget til Danmark for at pakke sine ting.

Tiltalte er vidende om, at hans hustru har talt med politiet, mens han var varetægtsfængslet. Forsvareren har med anklagerens indforståelse og rettens samtykke dokumenteret fra poli-

tirapport af 28. august 2019, sagens bilag 1-39, om politiets samtale med tiltaltes hustru via WhatsApp. Tiltalte har hertil forklaret, at det er korrekt, at han, da han købte billetterne, ikke kendte sin hustrus planer om, at hun og børnene ikke skulle vende tilbage til Danmark. Han har kontakt med sin søn, som gerne vil tilbage til Danmark.

Forevist skærmpoint af F's telefon, som lå på tiltaltes telefon, med F's korrespondance med X2, har tiltalte forklaret, at det var hans hustru, som sendte det til ham. Han ønsker ikke at besvare spørgsmål vedrørende korrespondancen.

F er stadig i Irak, og tiltalte ønsker ikke at svare på, om han har forsøgt at få F hjem med myndighedernes hjælp. Foreholdt politirapport af 29. januar 2020, ekstrakten side 201, sidste afsnit, og side 202, 1. afsnit, har tiltalte forklaret, at han selv har kontaktet politiet for at bekræfte, at han ville give tilladelse til, at F kom til Danmark. Han fik ikke at vide, hvornår flyet ville afgå til Danmark. Det er korrekt, at han til politiet den 29. januar 2020 har givet udtryk for, at han ville give samtykke til, at F kom hjem. Hans telefon var løbet tør for strøm.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Efter tiltaltes egen forklaring sammenholdt med kommunens afgørelse af 8. juli 2019, som er sendt til tiltalte, tiltræder landsretten, at det er bevist, at tiltalte inden udrejsen til Irak med sin da 16-årige datter, F, som var anbragt tvangsmæssigt uden for hjemmet, var klar over, at det var ulovligt at tage F ud af Danmark.

Det fremgår af tiltaltes hustrus kommunikation med i juli 2019, at hun var meget utilfreds med kommunens afslag på F's anmodning om at måtte rejse med på ferie til Irak. Hustruen rejste først til Irak med de tre yngste børn, og kort tid herefter købte tiltalte billetter til sig selv og F og udrejste med hende til Irak, hvor tiltalte, hustruen og børnene efter det oplyste boede hos tiltaltes forældre. Tiltalte har forklaret, at hustruen ikke ville rejse tilbage til Danmark, og at hun modsatte sig, at han tog børnene med, hvorefter han rejste alene tilbage til Danmark den 2. august 2019 medbringende børnenes opholdstilladelser. Under disse omstændigheder tiltrædes det, at udrejsen med F er sket efter

aftale med hustruen, og at tiltalte er fundet skyldig i, at udrejsen med F er sket i for-
ening med hustruen. Herefter tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Straffastsættelsen

Det fremgår af politiets kommunikation med tiltaltes hustru, at hun har givet udtryk for, at tiltalte ikke var vidende om hendes planer om at blive i Irak med børnene. Herefter, og under hensyn til, at tiltalte havde købt returbilletter til hjemrejse den 28. juli 2019 og til, at F alene havde bedt om tilladelse til at tage med på en uges ferie i Irak, er det ikke bevist, at tiltalte ved udrejsen var klar over, at hustruen ikke ville tillade ham at tage F med hjem. Det kan derfor ikke lægges til grund, at tiltalte med forsæt har taget F med ud af landet på ubestemt tid. Derimod lægger landsretten til grund, at tiltalte ikke har medvirket aktivt til at give F mulighed for at vende tilbage til Danmark på trods af hendes eget ønske herom.

Under disse omstændigheder tiltræder landsretten, at straffen er fastsat til ubetinget fængsel i 4 måneder som sket.

Udvisningspåstanden

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at tiltalte er udvist af Danmark med indrejseforbud som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Mogens Heinsen

Elisabeth Mejnertz

Mona B. Andersen

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret

Viborg den 20. maj 2020

Lone Hansen

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 8. oktober 2019

Rettens nr. 5-4386 2019
Politiets nr. 4200-72151-00004-19

Anklagemyndigheden
mod
T
Født april 1974

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 24. september 2019.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 215, stk. 2, jf. stk. 1, ved i forening og efter forudgående aftale, fælles forståelse og planlægning med X1, hvis sag behandles særskilt, den 20. juli 2019 ulovligt at have ført F, der er født den 12. februar 2003, ud af landet, idet han førte F til Irak, hvor hun fortsat opholder sig, selvom Retten i Randers ved dom af 1. juli 2019 stadfæstede Ankestyrelsens afgørelse af 19. december 2018, hvor det blev besluttet, at F skal være anbragt uden for hjemmet, hvorefter F boede på Institutionen

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfor af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 3, jf. stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T's forklaringer i grundlovsforhøret den 2. august 2019 og fristforlængelsesmødet den 29. august 2019 er blevet oplæst og vedstået af tiltalte. Tiltalte har supplerende forklaret, at han gerne vil have, at hele familien inklusive F kommer tilbage til Danmark. Det

var hans kone og de 3 andre børn, der først tog til Irak, og han og F fulgte efter. Det var hans kone, der bestemte, at F ikke skulle med hjem til Danmark. Det er konen, der bestemmer over den slags ting i Irak. Det var meningen, at de alle skulle rejse tilbage til Danmark den 28. juli, men hans kone ville ikke rejse. Han har ikke involveret myndighederne heri, hverken de irakiske eller danske. Han fandt i stedet en billig flybillet til Hamborg den 1. august 2019. Han tog toget fra Hamborg Lufthavn mod Århus. I Flensborg kom han ikke med toget videre, så han fik en ven til at komme at hente sig. Han og hans kone klagede over afgørelsen om tvangsfjernelse af F, fordi de gerne ville have hende hjem. Han var med i retten. De havde en advokat. Det var primært hans kone, der tog sig af sagen og talte med advokaten, fordi bornene primært er hendes ansvar. Han havde ikke spurgt på , om han måtte tage F med til Irak. Foreholdt afhoringsrapport, sagens bilag 29, har tiltalte forklaret, at han havde fået at vide, at havde sagt til F, at hun ikke måtte rejse til Irak. Hans kone var bange for, at kommunen ville tage de 3 andre børn. Hun har ikke bedt ham om at pakke deres ting i Danmark. Det var ikke derfor, han tog til Danmark den 1. august. Foreholdt afhoringsrapport, sagens bilag 31, side 2 overst, har tiltalte forklaret, at han sagde nogle ting til politiet, fordi han var meget vred, men han mente ikke det hele. F besøgte dem tit, da hun boede på . Hun har også overnattet hos dem i weekender. Han kender ikke afgørelsen om afslag på ekstra samvær i sommerferien.

Retten i Randers har ved en dom af 1. juli 2019 stadfæstet Ankestyrelsens afgørelse af 19. december 2018 om anbringelse af tiltaltes datter, F , udenfor hjemmet. Det fremgår, at dommen er gjort tilgængelig for tiltalte den 1. juli 2019.

Favrskov Kommune har ved en afgørelse af 8. juli 2019 meddelt F afslag på en ansøgning om ekstra samvær i sommerferien på en rejse til Irak. Det fremgår, at kopi af afgørelsen er sendt til F's forældre.

Kriminalforsorgen har i en erklæring af 26. september 2019 blandt andet udtalt, at det ikke er påkrævet at udarbejde mentalundersøgelse af tiltalte, og at tiltalte ikke anses for egnet til tilsyn.

Udlændingestyrelsen har i en erklæring af 1. oktober 2019 udtalt følgende:

"Udtalelse om mulig udvisning af T —
 politiets j.nr. 4200-72151-00004-19.

Østjyllands Politi har den 19. september 2019 anmodet Udlændingestyrelsen om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: T
 Nationalitet: Irak
 Cpr.nr.:

der er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 215, stk. 2, jf. stk. 1.

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 4-6 måneders fængsel.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

T er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Anklagemyndigheden har ikke fremsendt en opgørelse opgjort på år, måneder og dage over, hvor længe pågældende tidligere har afsonet frihedsstraf eller været underlagt anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden 2. august 2019.

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 11. oktober 1999, hvor han søgte asyl. Den pågældende fik den 3. marts 2000 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 25. juli 2003 meddelt tidsubegrænset.

Længden af T's lovlige ophold til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 3. marts 2000, hvor pågældende fik opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvor en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoning og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de seneste 8 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt

ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 215 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfolge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§26,stk.2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhoringsrapport af 18. september 2019.

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han:

- har en ægtefælle og 4 børn, som er rejst til Irak på ubestemt tid,
- har ingen familie i Danmark,
- er fortidspensionist på 10. år grundet en diskosprolaps, han ikke tør blive opereret for.

Udlændingestyrelsen bemærker, at pågældendes herboende ægtefælle og børns opholdstilladelse er betinget af den pågældende.

Såfremt T bliver udvist af Danmark vil Udlændingestyrelsen tage stilling til om pågældendes ægtefælle og børn kan bevare opholdstilladelsen på selvstændigt grundlag.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22- 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idomt en frihedsstraf af 4-6 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bor påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 2 og 3, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7."

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 2. august 2019 til den 8. oktober 2019.

Retten's begrundelse og afgørelse

Det fremgår af sagen, at tiltalte udrejste med F til Irak den 20. juli 2019, og at F ikke er vendt tilbage til Danmark, idet tiltalte har forklaret, at F's moder ikke ønsker, at F skal vende tilbage til Danmark.

Det fremgår endvidere, at F blev endeligt tvangsfjernet ved Randers Rets dom af 1. juli 2019, og at F ved Favrskov Kommunes afgørelse af 8. juli 2019 fik afslag på at rejse til Irak i sommerferien. Begge afgørelser blev sendt til tiltalte.

Tiltalte har forklaret, at han var bekendt med, at man på havde sagt til F, at hun ikke måtte rejse til Irak.

Retten finder det på denne baggrund bevist, at tiltalte måtte vide, at det ville være ulovligt at fore F ud af landet, og tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 261, stk. 1, jf. § 215, stk. 2, jf. stk. 1.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at forurettede må anses for at være fort ud af landet på ubestemt tid og på, at tiltalte efter det oplyste ikke har taget skridt til at bringe forurettede tilbage til Danmark, herunder ved at

kontakte relevante myndigheder.

Tiltalte skal i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6, udvises af Danmark, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Ved vurderingen af, om en udvisning må antages at virke særligt belastende, jf. udlændingelovens § 26, lægger retten vægt på, at tiltalte indrejste i Danmark i 1999 som 25-årig, men at han fortsat må anses for at have en stærk tilknytning til hjemlandet, hvorved bemærkes, at tiltaltes ægtefælle og deres 4 børn er udrejst til Irak på ubestemt tid, og at hele tiltaltes øvrige familie efter det oplyste bor i Irak. Tiltalte vil således uden problemer kunne bosætte sig i Irak.

Tiltaltes tilknytning til Danmark består primært i opholdets længde, herunder det forhold, at tiltaltes 4 børn er født i Danmark, men tilknytningen kan i øvrigt ikke betegnes som stærk, hvorved bemærkes, at tiltalte efter det oplyste ikke har familie eller venner i Danmark, kun i begrænset omfang taler dansk og ikke er tilknyttet arbejdsmarkedet.

En udvisning af tiltalte kan herefter ikke antages med sikkerhed at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorfor påstanden om udvisning af tiltalte med et indrejseforbud i 6 år tages til følge, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 3, jf. stk. 1 og 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 4 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Rasmus Damm
dommer

ibb k14

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETEN I RANDERS, den 11. oktober 2019

Kirsten Andersen
kontorfuldmægtig